Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXI. Warszawa, 21 kwietnia 1939 r. Nr 13.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ MECHANICZNO-KOLEJOWY.

62.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1939 r. nr 22 o sprzedaży wagonów wykreślonych z inwentarza.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości, że w wypadkach zgłaszania się reflektantów na kupno w całości wagonów wykreślonych z inwentarza, lub pudeł od nich, dyrekcje mają prawo dokonywać tych sprzedaży we własnym zakresie, bez odnoszenia się do Ministerstwa Komunikacji, jednakże z zastrzeżeniem, aby każdy wagon był **indywidualnie** oceniany przy sprzedaży przez komisję dyrekcyjną.

Do ustalenia cen sprzedażnych omawianych wagonów, lub pudeł od nich, należy przyj-

mować ceny na sprzedaż łomu użytkowego i odpadków drzewnych, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym M. K., przy czym ceny odnośnych gatunków łomu oraz odpadków drzewnych należy zwiększać o 50%, (obecnie obowiązują ceny łomu użytkowego, podane w okólniku z dn. 30 listopada 1937 r. nr 294 (Dz. Urz. M. K. nr 67, poz. 584) i ceny odpadków drzewnych podane w okólniku z dn. 2 grudnia 1938 r. nr 129 (Dz. Urz. M. K. nr 63, poz. 517).

Ceny sprzedażne wagonów lub pudeł ustalone w powyższy sposób należy uważać jako minimalne, jeżeli zaś w poszczególnych przypadkach dyrekcja uzna, że stan użyteczności wagonu pozwala na podwyższenie ceny, to zależnie od tego dyrekcja ma możność odpowiednio zwiększyć sprzedażną cenę.

Ceny powyższe należy rozumieć loco miejsce zdeponowania sprzedawanego obiektu bez kosztów transportu, ładunku lub jakichkolwiek innych robót.

Sprzedaży mogą podlegać:

1) Wagony wykreślone z inwentarza. Jeżeli części zapasowe lub zestawy kołowe wagonów są jeszcze zdatne do użytku na potrzeby kolejowe, należy wymienić je na części i zestawy kołowe niezdatne do użytku na P. K. P., wykreślone z inwentarza.

2) Pudła zdjęte z wagonów zbędne dla wewnętrznych gospodarczych potrzeb dyrekcji o ile petent nie ma zamiaru ustawić ich na terenie kolejowym.

W związku z tym tracą moc obowiązującą zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 maja 1927 r. nr VI/3351/20/27, z dnia 13 czerwca 1927 r. nr VI/8676/20/27, z dnia 2 grudnia 1927 r. nr VI/16967/20/27, z dnia 24 listopada 1930 r. nr VI/1/15591/30 (§ 13 i w 17 od punktu 2 do końca), z dnia 1 kwietnia 1937 r. nr MM.III.236/43/37, z dnia 19 października 1938 r. nr MM.III.235/29/38 i z dnia 20 października 1938 r. nr MM.III.236/50/38.

Nr MM.III.236/10/39.

63.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 kwietnia 1939 r. nr 23 o wykonywaniu umów i ugody z Międzynarodowym Towarzystwem Wagonów Sypialnych.

W uzupełnieniu okólnika z dn. 8 lipca 1938 r. nr 94 (Dz. Urz. M. K. nr 50/1938) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w myśl § 3 umowy z dn. 27 czerwca 1919 r. bezpłatnemu przewozowi podlegają takie części wagonów MTWS, które stanowią przedmiot gotowy, lub półfabrykat i służą do konserwacji wagonów MTWS zarówno w naprawniach P. K. P. jak i warsztatach MTWS.

Nr MM.III.218/1/39.

DZIAŁ ZASOBÓW.

64.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1939 r. o zmianie w katalogu druków ujednostajnionych nr Z. 6.

W katalogu druków ujednostajnionych nr Z. 6 (Dz. Urz. M. K. nr 70, poz. 544 z 1938 r.) na str. IV w tablicy „Gatunek i gramatura papieru" jak również w rubryce 7 całego katalogu, cyfry „70" należy zastąpić cyframi „60".

Nr M. Z. IX.904/3/9.

65.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dn. 31 marca 1939 r. nr 24 o normie na minię ołowianą (farbę suchą).

Ministerstwo Komunikacji unieważnia normę wojskową na minię ołowianą „Uzbr. $\frac{\text{PNW}}{\text{chem-17}}$" z roku 1932 zatwierdzoną do użytku służbowego na P. K. P. dn. 9 stycznia 1936 r. nr MZ.IX.902/4.

Równocześnie Ministerstwo Komunikacji wprowadza, jako obowiązującą na P. K. P. normę wojskową na minię ołowianą „Uzbr. $\frac{\text{PNW}}{\text{chem-17}}$" z roku 1937. Dla potrzeb P. K. P. należy nabywać minię ołowianą gat. III o zawartości PbO_2 min. 26,0%.

Nr MZ. XII/981/11/39.

66.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 kwietnia 1939 r. nr 25 o poprawce w warunkach technicznych na cegłę ogniotrwałą zwyczajną druk seria Z. nr 191.

W warunkach technicznych na cegłę ogniotrwałą zwyczajną druk seria Z nr 191 (Dz. Urz. M. K. z 1928 r. nr 25) w ustępie „Temperatura topnienia" w wierszu drugim i trzecim należy skreślić słowa „co odpowiada Nr 27—29 stożka Segera" i wzamian wstawić słowa: „co odpowiada Nr 28—29 stożka Segera".

Nr MZ. XII. 985/2/39.

67.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 1 kwietnia 1939 r. nr 26 o normach P. K. N. na smoły.

Ministerstwo Komunikacji unieważnia niniejszym warunki techniczne na dostawę smoły węglowej dla P. K. P., zatwierdzone dnia 14 czerwca 1926 r. i wzamian wprowadza jako obowiązujące na P. K. P. normy wydane przez Polski Komitet Normalizacyjny w grudniu 1937 r. na:

1) Smołę destylowaną lub preparowaną) do smarowania dachów i do wyrobu zaprawy smołowej ozn. $\frac{PN}{C\text{-}504}$

2) Smołową zaprawę do wyrobu papy smołowej ozn. $\frac{PN}{C\text{-}505}$

3) Smołowy lepnik do papy smołowej ozn. $\frac{PN}{C\text{-}506}$

4) Pobieranie próbek i badanie smoły do smarowania dachów, zaprawy smołowej oraz lepnika smołowego ozn. $\frac{PN}{C\text{-}507}$

Nr MZ.XII/981/9/39.

68.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 marca 1939 r. nr 27 o zmianie okólnika Ministerstwa Komunikacji nr 98 z 1938 r. o warunkach technicznych dostawy żarówek normalnych i specjalnych.

W okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 lipca 1938 r. nr 98 o warunkach technicznych dostawy żarówek normalnych i specjalnych (Dz. Urz. M. K. nr 52, poz. 456) Ministerstwo Komunikacji wprowadza niniejszym następującą zmianę:

w punkcie 2b, skreślić „godło (orzełek) i skrót P. K. P." i wzamian wpisać „godło kolejowe (kółeczko ze skrzydełkami) i skrót P.K.P.".

Nr MZ.XII.987/12/39.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

69.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 marca 1939 r. nr 28 o świadczeniach w naturze za zaległe podatki.

Art. 27 ustawy z dn. 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. nr 22, poz. 163) upoważnia do spłacania zaległości w państwowych podatkach: gruntowym, dochodowym, majątkowym, spadkowym i od darowizn, świadczeniami w naturze na rzecz Funduszu Pracy, o ile świadczenia te nie wypływają z obowiązku wynikającego z części IV ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. z 1921 r. nr 6, poz. 32).

Tryb postępowania przy przyjmowaniu powyższych świadczeń określają przepisy § 18 i 19 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dn. 29 października 1937 r. o postępowaniu przy wymiarze i poborze należności na rzecz Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. nr 83, poz. 604).

Ze swej strony Ministerstwo nadmienia, że w przypadku, gdy świadczenia w naturze będą polegać na dostarczeniu materiałów do budowy albo utrzymania dróg, lub też na wykonaniu pewnych robót drogowych, materiały te należy przeznaczać przede wszystkim do robót na drogach państwowych, następnie na drogach wojewódzkich i powiatowych i wyjątkowo tylko na drogach gminnych. Przy tym należy dążyć przede wszystkim do wyrównywania zaległości w podatkach pod postacią dostarczenia materiałów do budowy i utrzymania dróg i tylko w ostateczności pod postacią robocizny.

Podatki w robociźnie powinny być odrabiane o ile możności na akord i tylko te roboty, które nie nadają się do wykonywania na akord, mogą być odrabiane na dniówkę.

W cennikach świadczeń, podawanych do publicznej wiadomości zgodnie z pktem (2) § 18 w. w. rozporządzenia, ceny na materiały do budowy i utrzymania dróg należy pomieszczać w wysokości istniejących w chwili ogłaszania cennika cen rynkowych na poszczególne materiały, nabywane bezpośrednio u producenta lub właściciela; ceny na materiały kamienne, żwir, piasek itp. należy podawać dla oddzielnych odcinków dróg, gdyż ceny te, w zależności od odcinka, mogą się wahać w bardzo szerokich granicach. Ceny należy podawać z dostawą i bez dostawy na drogę w zależności od miejscowych warunków. Oprócz cen na materiały, cennik powinien zawierać również ceny robocizny na akord i na dniówkę oraz ceny jednostkowe kosztów przewozu kołowego materiałów.

Dostawy i roboty wykonane na poczet zaległych podatków państwowych należy wykazywać w rocznych sprawozdaniach z gospodarki drogowej osobno, zgodnie z okólnikiem z dn. 13 maja 1935 r. nr DR-182/9.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 czerwca 1933 r. nr DR-107-11/2.

Nr DR-107-2/3.

70.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 kwietnia 1939 r. nr 29 o opłacie na Państwowy Fundusz Drogowy za samochody przedstawicielstw państw obcych.

Jak wynika z postanowień art. 11 pkt 1 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. nr 45, poz. 352), opłatom na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego nie podlegają służbowe pojazdy mechaniczne przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych państw obcych, jak również samochody będące prywatną własnością osób, korzystających z prawa zakrajowości lub zawodowych konsulów państw obcych i ich zawodowego personelu, jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego, pojazdy zaś są przeznaczone do służbowego użytku.

Co się tyczy wymienionej w art. 11 pkt. 1 wspomnianej ustawy zasady wzajemności, Ministerstwo Komunikacji, na podstawie informacyj, otrzymanych od Ministerstwa Spraw Zagranicznych, wyjaśnia, że z uwagi na to, że wiele państw nie posiada instytucji funduszu drogowego lub podobnych, osoby korzystające z prawa zakrajowości oraz zawodowi konsulowie państw obcych i ich zawodowi urzędnicy konsularni powinni być zwalniani od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego na mocy immunitetu podatkowego określonego ustawą z dnia 3 grudnia 1924 r. o zwolnieniu od podatków i opłat publicznych, państwowych i samorządowych osób, korzystających z prawa eksterytorialności oraz szefów zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych w Polsce (Dz. U. R. P. nr 112, poz. 993) oraz przez następujące konwencje konsularne zawarte przez Polskę:

Państwo	Art. konwencji	Data podpisania	Opublikowano w Dz. U. R. P.
z Belgią	art. 6	12. 6.1928	z 1931 r. nr 81, poz. 637
z Bułgarią	„ 8	22.12.1934	z 1935 r. „ 40, „ 275
z Estonią	„ VII	11. 1.1924	z 1926 r. „ 26, „ 155
z Francją	„ 3	30.12.1925	z 1928 r. „ 56, „ 528
z Jugosławią	„ VI	6. 3.1927	z 1931 r. „ 109, „ 845
z Łotwą	„ V	3. 1.1924	z 1926 r. „ 5, „ 26
z Rumunią	„ 6	11.12.1929	z 1931 r. „ 60, „ 482
ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki	„ XVIII	15. 6.1931	z 1933 r. „ 49, „ 384
z Węgrami	„ 8	24. 4.1936	z 1938 r. „ 15, „ 100
z Włochami	„ 9	10. 7.1935	z 1936 r. „ 43, „ 317
z Z. S. R. R.	„ 7	18. 7.1924	z 1926 r. „ 35, „ 210

ponadto w stosunku do pozostałych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego.

W stosunku do państw nieposiadających funduszu drogowego lub podobnego, przyjmować należy domniemanie, że wzajemność w zwalnianiu od opłat tego typu istnieje w stosunku do przedstawicielstw polskich dyplomatycznych i konsularnych za granicą i przedstawicieli tych państw należy zwalniać od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Dopiero w razie stwierdzenia, że pewne państwo nie zwalnia polskich przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych od takich samych lub podobnych opłat, jakimi są opłaty na Państwowy Fundusz Drogowy, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia Ministerstwo Komunikacji o nieistnieniu wzajemności w stosunku do tego państwa, a Ministerstwo Komunikacji osobnym okólnikiem zawiadamia urzędy wojewódzkie, że przedstawiciele danego państwa podlegają w Polsce opłatom na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik z dnia 5 czerwca 1937 r. nr 148 (Dz. Urz. M. K. z 1937 r. nr 25, poz. 201).

Nr DR.-16-30/2.

71.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 kwietnia 1939 r. nr 30 o zwalnianiu od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych Wielkiej Brytanii.

Nawiązując do postanowień okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 kwietnia 1939 r.

nr 29 o opłacie na Państwowy Fundusz Drogowy za samochody przedstawicielstw państw obcych, Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że wedle wyjaśnień Ministerstwa Spraw Zagranicznych, w Anglii na mocy ustawy finansowej z dnia 1 kwietnia 1937 r. od opłat drogowych za samochody są zwolnieni wszyscy członkowie korpusu dyplomatycznego umieszczeni na oficjalnej liście. Natomiast nie korzystają z tego zwolnienia konsulowie zarówno zawodowi jak honorowi.

Wobec tego Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że członkowie Ambasady Wielkiej Brytanii w Warszawie, umieszczeni na oficjalnej liście korpusu dyplomatycznego zakredytowanego w Warszawie, zwolnieni są od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego za samochody.

Członkowie Ambasady Wielkiej Brytanii nieumieszczeni na oficjalnej liście korpusu dyplomatycznego oraz zawodowi konsulowie Wielkiej Brytanii i ich zawodowy personel, posiadający obywatelstwo angielskie, nie korzystają ze zwolnienia, o którym wyżej mowa.

Nr DR.-16-30/2.

SPROSTOWANIE.

W Dzienniku Urz. M. K. nr 10 z 1939 r. w tytule poz. 42, zamiast słowa: „Ministra", powinno być: „Ministerstwa".

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój nr 27, tel. 552-00 wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój nr 123, II p. tel. 8,26.28. Konto czekowe PKO nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 106765 21.IV.39. 8550.